

Prædiken til 6. søndag efter Trinitatis

Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: 402 Den signede dag med fryd vi ser, 289 Nu bede vi den Helligånd, 523 Min nåde er dig nok, 80 Tak og ære være Gud, 695 Nåden hun er af kongeblood, 725 Det dufter lysegrønt

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus:

Jesus sagde: »Hvis jeres retfærdighed ikke langt overgår de skriftkloges og farisæernes, kommer I slet ikke ind i Himmeriget. I har hørt, at der er sagt til de gamle: ›Du må ikke begå drab,‹ og: ›Den, der begår drab, skal kendes skyldig af domstolen.‹ Men jeg siger jer: Enhver, som bliver vred på sin broder, skal kendes skyldig af domstolen; den, der siger: Raka! til sin broder, skal kendes skyldig af Det store Råd; den, der siger: Tåbe! skal dømmes til Helvedes ild. Når du derfor bringer din gave til alteret og dér kommer i tanker om, at din broder har noget mod dig, så lad din gave blive ved alteret og gå først hen og forlig dig med din broder; så kan du komme og bringe din gave. Skynd dig at blive enig med din modpart, mens du er på vej sammen med ham, så din modpart ikke overgiver dig til dommeren og dommeren igen til fangevogteren, og du kastes i fængsel. Sandelig siger jeg dig: Du slipper ikke ud derfra, før du har betalt den sidste øre.«

Matthæusevangeliet 5,20-26

Hvad er retfærdigt? – Ja når vi opfylder rettens forordninger, er det retfærdigt. Og når vi har god samvittighed, så kan vi sove en retfærdig søvn...

Men. ... Der er noget der nager... Det gør lidt ondt i en vis legemsdel over at nogen får offentlige ydelser ... uden at yde noget tilbage til det offentlige... Der er en lille bitterhed over, at det tilsyneladende er lettere for mænd at få de stillinger og bestyrelsesposter, der giver højere indtægt... Og er det retfærdigt at jeg tilsyneladende har mulighed for et længere liv, en større indtægt og mere frihed fordi jeg er født i Danmark og ikke i f.eks. Honduras? Er det retfærdigt at jeg er født i et fredeligt land med mange flere muligheder end i andre lande? Der er mange ting vi ikke lige synes er retfærdige.

Der er noget der nager...

Lidt søskende jalousi... selv som voksne... Hvorfor skal det også gå mine søskende bedre end mig på nogle områder? Børn, ægteskab, økonomi... og er den anden mon i virkelighed en favorit blandt forældrene? På trods af alt hvad de har sagt og gjort?

Helt retfærdig synes verden ikke....

I dag tager Jesus fat i forholdet mellem os selv og vor ”bror” Jesus sagde ”Hvis jeres retfærdighed ikke langt overgår de skriftkloges og farisæernes, så kommer I slet ikke ind i Himmeriget.... Og så fortæller han hvor meget bedre vi skal være... Det er ikke nok ikke at slå ihjel... vi må ikke engang tænke på det... vi må ikke engang blive vrede på vores bror...

Vi skal ikke nærme os alteret med gaver, hvis vores hjerter er tynget af fjendskab mellem os og vor bror... Men går det ikke

nogenlunde? Selvretfærdige kan vi sagtens argumentere for, at vi ikke har begået drab når vi har tænkt ondt om andre... om vores søskende... men det holder kun i den jordiske ret. For Jesus taler om en højere retfærdighed.

Og, Kære søstre og brødre i troen, jeg er ret sikker på at Jesus henviser til "broderbegrebet" som noget der er større end til egen familie... men det gør det ikke lettere... for hvordan skal vi nogensinde blive SÅ retfærdige?

Det kan vi kun med en skænket retfærdighed.

Den skænkede retfærdighed indeholder Helligånden og syndernes forladelse. Epistelen fra Romerbrevets kapitel 6 er et af de væsentligste kapitler herom. I dåben, siger Paulus, vokser vi sammen med Kristus. Symbolikken i dåben er tydelig. Vi overøses med vand, vi drukner, vi dør – MED den korsfæstede Kristus – men vi oprejses igen. Og så siger Paulus: "Er vi vokset sammen med Kristus ved en død der ligner hans, skal vi også være det ved en opstandelse der ligner hans."

I dåben får vi skæbnefællesskab med Kristus. Vi får del i hans liv, hans død OG hans opstandelse... Vi får del i en større retfærdighed! Kristus tager vor død på sig og giver os del i sin opstandelse – ikke fordi vi har fortjent det, men fordi Gud elsker os og lader Jesu retfærdighed gælde os.

Guds nåde og barmhjertighed overgår, som den højere retfærdighed, langt farisæernes og de skriftkloges. Gud skænker os i Kristus alt – derfor giver ordene mening: "Hvis jeres

retfærdighed ikke langt overgår de skriftkloges og farisæernes, kommer I slet ikke ind i Himmeriget”.

Det er Guds retfærdighed alene, der gør os fri.

Vi er alle skyldige til døden. Og derfor har vi kun ét håb. Vi kan som dømte søge benådning. En benådning som er sket på korset langfredag. En benådning og en retfærdighed, der skænkes os i dåben. Vi har en skænket retfærdighed, der overgår alt.

Guds nåde er større end vores utilstrækkelighed og synd. I troen på, at Kristus iklæder os den højere retfærdighed, vi fik del i i dåben, kommer vi for at blive holdt fast i den nye virkelighed, han HAR skænket.

Dåben sker én gang – tilsigelsen af syndernes forladelse sker hver søndag ved gudstjenesten, ja den sker hver eneste gang vi møder Gudsordet, der sætter fri. Det må forme vores tilværelse. Det må da – også i denne verden – ”kendes på os som lysets børn”, som Grundtvig digter, ”at natten hun er nu omme!”.

Vi tør derfor gå hen til alteret og modtage nadver. For vi nærmer os alteret iklædte Guds retfærdighed... Vi skal ikke være bange for ikke at være gode nok til at nærme os alteret. Gud har gjort os gode nok. Guds nåde er os nok.

Vi lever i troen på, at Jesu Kristi død og opstandelse har gjort verden ny. I troen på ham skal intet menneske fratages muligheden for en god fremtid. I troen på Kristus ved vi, at det i sidste ende er godheden, latteren, freden, medfølelsen, tilgivelsen og forsoningen, der får det sidste ord og sejrer over synd og død. At leve med udsigten til denne horisont er at leve på dåbens gave

som et elsket, tilgivet og derfor frit menneske. Vi lever med Guds retfærdighed.

Den skænkede retfærdighed er dog ikke et fripas til at opføre sig dårligt og uretfærdigt. Vi skal søge efter retfærdighed, også selv om vi ved at en jordisk retfærdighed, den opnår vi ikke... Vi er allerede iklædt en større retfærdighed, men må arbejde på den jordiske...

Ja vi kan gå til alters iklædt Guds retfærdighed.

Ja vi kan føle os frie ... vi er frie til at gå ud i verden og gøre det rigtige, dele ud af den retfærdighed og nåde, som er tilsagt os ... og gøre det bedre... for vores bror i bred i forstand... lad os skaffe hinanden retfærdighed! Lad os bestræbe os på at leve op til det vi har fået skænket af Gud.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,
Fader, Søn og Helligånd,
du, som var, er og bliver én sand treenig Gud,
højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed
Amen

(kirkebøn)

Gud, vor skaber, vi takker dig for den kærlighed og menneskelighed, du har vist os i din søn, Jesus Kristus.

Vi beder for alle, der lider i denne verden, for alle, der ikke kan mærke din kærlighed på grund af menneskers ondskab og fejltrin.

Vi beder for alle, der lider under krigens rædsler, for alle hjemløse og flygtninge, for alle uden arbejde og uden håb, for alle der er forfulgte og undertrykte for deres tros og politiske meningers skyld.

Vi beder for alle syge, for alle ensomme, der netop nu er glemt af deres nærmeste, i fængsler, på hospitaler og gadehjørner.

Hjælp dem, der er bange: for mørket, for andres meninger, for dagen i morgen og for døden.

Hjælp dem, der skal styre og lede os, at de ikke misbruger deres magt.

Vær nær hos vor dronning og hendes familie.

Vi beder for alle, ikke alene for dem, vi holder af, men også for dem, vi ikke kan lide, dem som er os imod.

Gud, vor skaber, giv os øje og øre for menneskers nød for din søns, Jesus Kristi, vor Herres skyld.

Bevar os i håbet om syndernes forladelse, kødets opstandelse og et evigt liv.

Amen.

Velsignelse

Lad os med apostlen tilønske hinanden:

Vor Herre Jesu Kristi nåde

og Guds kærlighed

og Helligåndens fællesskab

være med os alle!

Amen.